

Verordening gemeenschappelijk visserijbeleid

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	58	
Titel:	Verordening gemeenschappelijk visserijvisserijbeleid	
Type:	EU-verordening	
Dekking:	Internationaal (regionaal)	
Officiële naam:	Verordening (EU) 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) 1954/2003 en (EG) 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) 2371/2002 en (EG) 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad	
Verwijzing:	Officiële site met recht van de EU	
Begin-/eindjaar:	Datum aanname: 11/12/2013 Datum inwerkingtreding: 29/12/2013	In juni 2019 is de Verordening gewijzigd door Verordening (EU) 2019/1241.
Verantwoordelijke minister:	Minister van LNVN	
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Visserijzone	
Kruisverwijzing:	<ul style="list-style-type: none"> • Visserijwet • Kaderrichtlijn mariene strategie 	
Uitvoerende wetgeving:		
Trefwoorden:	Visserij, natuur en ecologie	

Essentie:

De Verordening gemeenschappelijk visserijbeleid is op 29 december 2013 in werking getreden en van toepassing met ingang van 1 januari 2014. Met de inwerkingtreding van de Verordening gemeenschappelijk visserijbeleid is de Basisverordening visserij (Verordening (EG) 2371/2002) buiten werking getreden. In juni 2019 is de Verordening gemeenschappelijk visserijbeleid gewijzigd door Verordening (EU) 2019/1241 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen. Door Verordening (EU) 2019/1241 wordt het mogelijk de regionalisering van het gemeenschappelijk visserijbeleid ingezet door Verordening (EU) 1380/2013 ook in te vullen voor technische maatregelen zoals met betrekking tot toegestane netten en maaswijdten. Hiervoor is per zeegebied een bijlage in Verordening (EU) 2019/1241 opgenomen met de voor dat gebied geldende normen.

De Verordening gemeenschappelijk visserijbeleid vormt de juridische basis voor het gemeenschappelijke visserijbeleid van de EU. Het gemeenschappelijke visserijbeleid heeft betrekking op de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee en het beheer van de visserijen en de vloten die dergelijke rijkdommen exploiteren, voor zover deze activiteiten worden uitgeoefend op het grondgebied van de lidstaten of in de Uniewateren of door Unievissersvaartuigen of door onderdanen van de lidstaten (artikel 1). Dit betekent dat de verordening mede van toepassing is op de gehele Noordzee, inclusief het Nederlandse deel.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid kent de volgende doelstellingen (artikel 2):

- activiteiten in het kader van de visserij en de aquacultuur dienen vanuit ecologisch oogpunt langdurig duurzaam zijn;
- de voorzorgsbenadering wordt toegepast op het visserijbeheer;

- de ecosysteembenadering wordt toegepast op het visserijbeheer;
- er wordt naar gestreefd dat de levende biologische rijkdommen van de zee zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten boven een niveau worden gebracht en behouden dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren; en
- om het doel van een geleidelijk herstel en behoud van populaties van visbestanden boven een biomassaniveau dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren te bereiken, wordt het exploitatieniveau voor de maximale duurzame opbrengst indien mogelijk tegen 2015, en geleidelijk toenemend voor alle bestanden uiterlijk 2020 verwezenlijkt.

Daarnaast heeft het gemeenschappelijk visserijbeleid een aantal specifieke doelen, waaronder het geleidelijk terugdringen van teruggooi en optimaal gebruik maken van ongewenste vangsten (artikel 2).

Deel II van de verordening stelt regels over de toegang tot de wateren van de Unie. Unievissersvaartuigen hebben in principe gelijke toegang tot de wateren en visbestanden in Uniewateren. Voor Nederland gelden beperkingen op deze regel in de zone tot 12 zeemijl van de basislijn (artikel 5 en bijlage I).

Deel III van de verordening heeft betrekking op de maatregelen die de Unie kan treffen voor de instandhouding en de duurzame exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee. Hierbij kunnen zowel soortgerichte als gebiedsgerichte maatregelen worden genomen. Een belangrijk instrument bij het beheer vormen meerjarenplannen (Deel III, Titel II). Deze meerjarenplannen hebben tot doel om, overeenkomstig artikel 2 van de verordening, visbestanden boven een niveau dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren te brengen en te behouden.

Andere Delen van de verordening hebben onder andere betrekking op het beheer van de vangstcapaciteit, de wetenschappelijke basis voor het visserijbeheer en controle en handhaving.

De Visserijwet vormt de wettelijke basis voor de uitvoering van de verplichtingen voor Nederland die voortvloeien uit het gemeenschappelijk visserijbeleid van de EU en internationale visserijverdragen.